

Sorpreses quotidianes

La meva veïna i altres animals domèstics, de Rosa Pagès

XXVI Premi de Narrativa Ribera d'Ebre

Cossetània edicions, 2009

96 pàgines

ISBN: 978-84-9791-466-6

La meva veïna i altres animals domèstics, obra de Rosa Pagès que ha obtingut el XXVI premi de narrativa Ribera d'Ebre, recull nou contes sobre la vida d'uns personatges que, en un moment determinat, es troben en situacions que s'escapen de la *normalitat*. Sota el punt comú dels anuncis i altres textos quotidians —com una recepta de cuina—, el llibre conté diferents històries on, partint d'una situació gens estranya (trobar un pis, fer un dinar de Nadal o tornar cap a casa després d'una festa), apareixen elements sorprenents o increïbles (com la transformació d'un peix en home) que permeten a l'autora d'endinsar-se en la descripció de les relacions humanes.

Aquestes relacions presenten, tot sovint, contrastos: més enllà de l'amor i l'odi (que també queden descrits en alguns contes), l'autora mostra tant la necessitat de *socialització* que tots els humans tenim en algun moment com les ànsies d'alliberament i d'allunyament de la comunitat. En algun cas ens fa imaginar situacions que semblarien absurdes, però que simbòlicament no fan més que indagar sobre el nostre interior. Així, a «La veïna», precedida per un hipotètic anunci d'un pis, la solitud és el motor de la vida d'una dona aparentment normal que és capaç d'arribar a l'assetjament sols per tenir la nova veïna a prop. La voluntat d'apropament als altres és ben palesa a «Sopa amb brosses», amb la preparació d'un dinar de Nadal *perfecte*, o a «L'home peix», en què les metamorfosis de Jimmy ens descriuen l'arribada d'un *estrany* a una comunitat humana amb tot el que això comporta: la recerca de feina (d'aquí l'oferta de feina que encapçala el conte), la creació d'amistats, l'amor i, finalment, el desengany. Un desencís que continua a «Un conte de Nadal», on s'observen les conseqüències que pot arribar a provocar el sentiment de solitud i abandonament de la gent gran, especialment en dates nadalenques. Per una altra part, aquesta fugida es pot manifestar en el trencament de les normes (com duu a terme Coralie, una noia adolescent que sent

---

frustrat el seu desig d'autonomia), o bé en una escapada cap als *paradisos perduts*, cosa que podem constatar a la visita contemplativa i melancòlica al poble de la infància que duu a terme la protagonista de «Mares i filles». En conjunt, doncs, es tracta d'un seguit d'històries en què personatges aparentment normals i corrents viuen situacions de ràbia, de necessitat, d'humor, de màgia o fins i tot d'absurd, que ens aboquen a reflexionar sobre els diferents episodis de la vida, les dificultats i els canvis que podem patir al llarg dels anys.

D'altra banda, l'obra no es limita només a observar els comportaments —normals o extravagants— dels personatges, sinó que incita subtilment a la reflexió sobre els valors que impliquen. A «Sopa amb brosses», per exemple, els grans regals que rep tothom contrasten amb els petits objectes atorgats a l'amfitriona de la festa, personatge amb una actitud resignada que convida a pensar sobre com tractem als altres i què els demanem. En un altre sentit, a «Després de la festa», una discussió matrimonial ens ensenya els atacs, retrets i recriminacions que poden arribar a aparèixer en un determinat moment i que poden conduir cap a gests destructius absolutament innecessaris.

Tot plegat, a més, és exposat d'una manera clara, directa, amb un estil adequat a cada situació. Se centra en protagonistes tant masculins com femenins, dels quals coneixem les accions i també les sensacions que tenen de la vida, en què la quotidianitat sempre es pot veure alterada per un fet que pot capgirar la nostra mentalitat.

ELGA CREMADES

Publicat al diari *El Punt* el 15 de febrer de 2010

<http://www.elpunt.cat/noticia/article/-/-/136146.html>